

Но на близо завъртѣ се
Оса люта съсъ жужение,
И маймуната раздразни,
И докара въ нетърпение.

— Що за дяволско бърмчение! . . . ,
Тя каза, стана полека,
И внимателно разгледа,
Пъргава, подвижна, лека.

— Има нѣщо въ тая бжчва,
Що е дяволъ да го вземе,
Та ме сърди и ме дразни
Въ туй хубаво, мило врѣме,